

Доцент ТОДОР ДОНЧЕВ МОЛЛОВ е роден в гр. Долна Оряховица през 1958 г. Завършил е специалността Българска филология във Великотърновския университет през 1985 г., след което работи в Историческия музей в гр. Дългопол. От 1989 г. е редовен преподавател в катедра “Българска литература” към ВТУ. Водил е упражнения по дисциплините Български фолклор, Културна антропология и Историческа поетика, както и различни семинари в магистърската степен. Към настоящия момент чете лекции по Български фолклор и Културна антропология и осъществява методическото ръководство на Студентска научно-практическа лаборатория по български фолклор “Акад. Михаил Арнаудов”.

Научните му интереси обемат широкия регистър на заявеното в Шифър 05.04.09 (Фолклористика – Български фолклор; Културна антропология): теория на фолклористиката и етнологията; структурно-типологични и структурно-семиотични изследвания на културата; славянски и балкански фолклор; културна и социална антропология. В тясно научен план тия интереси са редуцирани до следните проблематични кръгове: български фолклор и етнология; старобългарска литература и фолклор; старобългарски историко-апокалиптични сказания и български фолклор; миторитуални проекции в българската средновековна култура; космология и митология в митопоетичното осмисляне на етничното землище; история и фолклор; фолклорна история; поселищни проучвания на фолклорната култура.

През 1998 г. защитава докторска дисертация на тема “Мит – епос – история в старобългарските историко-апокалиптични текстове (X–XII в.)”, издадена в едноименна монография през 1997 г. Хабилитацията му се основава на общата научна продукция (с приложени 53 публикации), част от които разработват отделни проблеми на дисертационния труд (16 публикации), а други 26 публикации се обединяват главно в три направления: 1. “Народно християнство”; култове на светци; 2. Етнокултурни характе-

ристики на времето и пространството (календар; селищно пространство; топография и топонимия); 3. Митология и демонология; 4. История на фолклористиката; краезнание. Обгледът на представените трудове дава основание на рецензентите (д-р, ст.н.с. I ст. Стоянка Бояджиева и проф. Анчо Калоянов) да отбележат тяхната евристичност и приносен характер тъкмо в полето на интердисциплинарното изследване на етнокултурните и историческите процеси, когато се привличат данни от различни области – словесен фолклор, календар, вярвания и астрономични представи, демонология, обреди, ономастика, топонимия, етимология.

От ноември 2005 г. Тодор Моллов е избран за доцент към Катедра “Българска литература” към Великотърновския университет.

На 5 април 2006 г. Висшата атестационна комисия при Министерския съвет присъди научното звание **доцент** на **МАРИЯ ИЛИЕВА ИВАНОВА** за цялостната ѝ научноизследователска и учебна дейност.

Доц. Мария Илиева завършва специалността Българска филология (с втора специалност френски език) във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий” през 1984 г. Още през 1985 г. след успешно положен конкурс постъпва на работа във Великотърновския университет като асистент по съвременен български език. По време на следването си и като асистент тя продължава паралелно чуждоезиковото си образование, като изучава английски, словашки, руски, полски и италиански език, което ѝ дава подготовката на

един съвременен лингвист.

Защитава докторска дисертация през 2002 г. на тема „Субективност и субективна оценъчност при употребата на местоимения в българския език”. Въз основа на нея е написана и издадена първата ѝ монография със заглавие *Българинът в своите местоимения*, която по думите на нейната